

واکنش دو رقم خربزه به عناصر کم مصرف در یک خاک انتی سول در منطقه مشهد

حمید رضا ذبیحی، علیرضا سبحانی

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی بخش تحقیقات خاک و آب

خربزه گیاهی جالیزی است که پس از غلات بیشترین سطح زیر کشت محصولات زراعی را در استان خراسان به خود اختصاص داده است. با این همه مصرف کود های ریز مغذی در شرایط منطقه مورد بررسی قرار نگرفته است لذا به منظور بررسی اثر عناصر آهن روی و بور بر عملکرد و کیفیت خربزه طرحی با هشت تیمار کودی شامل (NPK, NPK+Fe, NPK+Zn, NPK+B, NPK+Fe+Zn+B, NPK+Fe+Zn, NPK+B+Zn, NPK+B+Fe) بر روی دو رقم خربزه (قصری و تاشکندی) به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار به مدت دو سال در خاکی به نام *ine-Loamy over sandy- Skeletal mixed (Calcareous) mesic Xerictorriortents*. در ایستگاه تحقیقات کشاورزی طرق به اجرا درآمد. نتایج تحقیق نشان داد که تیمارهای کودی بر عملکرد خربزه اثر معنی داری در سطح ۵٪ داشت و بیشترین عملکرد از تیمار (رقم تاشکندی و تیمار کودی NPK+Zn+Fe) به میزان ۲۴/۳۷ تن در هکتار و کمترین عملکرد از تیمار (رقم تاشکندی و تیمار کودی NPK+Fe+Zn+B) به میزان ۲۰/۲۹ تن در هکتار خربزه به دست آمد. اثر تیمارهای کودی بر درصد قند خربزه نیز معنی دار بود و بیشترین

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

درصد قند از تیمار (رقم تاشکندی و تیمار کودی $NPK+Fe+Zn+B$) به میزان $13/2\%$ و کمترین درصد قند از تیمار (رقم قصری و تیمار کودی $NPK+Fe$) به مقدار $9/83\%$ به دست آمد. اثر رقم بر فاکتورهای عملکرد و درصد قند نیز در سطح 5% معنی دار بود تیمارهای کودی تاثیری بر مشخصات ظاهری خربزه شامل طول، عرض و ضخامت پوست نداشتند.